

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.311 van 2 februari 2017
in de zaak A. 221.098/XIV-37.280**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Matthieu Lys
 kantoor houdend te 1060 Brussel
 Berckmansstraat 89
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 27 december 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 179.056 van 7 december 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 6 januari 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Het recht van verdediging houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op voorhand de motieven van het bestreden arrest moet meedelen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen motiveert in het bestreden arrest omstandig omtrent de mogelijkheid voor verzoeker om zich in Kabul te vestigen en merkt

daarbij voor de volledigheid op dat “verzoeker [...] slechts in algemene bewoordingen aan[geeft] dat hij nergens anders in Afghanistan terecht kan”. In tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, houdt dit geenszins een omkering van de bewijslast in. Bovendien bevat het verzoekschrift dat verzoeker bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft neergelegd een kopje “2.6. Aangaande de interne hervestiging alternatief”. Verzoekers kritiek dat hij “nooit de gelegenheid [heeft] gekregen om een verweer te laten gelden, opmerkingen te formuleren en standpunt in te nemen over dit punt” mist dan ook feitelijke grondslag. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest dat het aannemelijk is dat minstens verzoekers vriend in Kabul verblijft, dat hij er zelfstandig in is geslaagd om tot in België te reizen en een asielaanvraag in te dienen, dat verzoeker, zelf dan wel via zijn familiaal netwerk, een zekere financiële onafhankelijkheid heeft, dat hij de capaciteiten heeft om een uitgebreid netwerk uit te bouwen en dat hij zowel Pashtou als Dari begrijpt en spreekt zodat hij in Kabul, waartoe verzoeker zich op een veilige manier toegang kan verschaffen, over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Met deze motivering toont de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen net aan dat verzoeker, ondanks zijn voorgehouden profiel van landbouwer, zich kan vestigen in Kabul. Het bestreden arrest voldoet aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen en verzoeker maakt geen schending van artikel 48/5 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ aannemelijk. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

3. Daargelaten de vaststelling dat de briefomslag waarmee een vriend van verzoeker hem een aantal stukken heeft toegezonden als adres van de afzender inderdaad het dorp van verzoeker vermeldt en er dus niet zonder meer uit kan worden afgeleid dat die vriend in Kabul verblijft, blijkt uit de behandeling van het tweede middel dat de beoordeling van Kabul als intern vestigingsalternatief op meerdere motieven steunt. Verzoekers kritiek is dan ook gericht tegen een overtollig motief en kan als dusdanig niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden. In de mate dat verzoeker opnieuw een schending van het recht van verdediging aanvoert, kan worden herhaald dat dit recht niet inhoudt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op voorhand de motieven van het bestreden arrest moet meedelen. Het derde middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twee februari tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams